

Határozatok Tára

MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. december 8.¹

C-527/15. sz. ügy

**Stichting Brein
kontra
a Filmspeler nevében eljáró Jack Frederik Wullems**

(a Rechtbank Midden-Nederland [midden-nederlandi elsőfokú bíróság, Hollandia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szerzői jogok és szomszédos jogok — Információs társadalom — A »nyilvánossághoz közvetítés« fogalma — Többszörözési jog — Kivételek és korlátozások”

A szerzők azon j

ogát, hogy a műveik nyilvános közvetítését engedélyezzék, amely jog a 2001/29/EK irányelv

1. ² 3. cikkének védelme alatt áll, megzavarhatják az egyik weboldaltól a másira mutató linkek vagy kapcsolatok, ha nem valósul meg a szellemi alkotások tiszteletben tartása és az információs társadalom szabad fejlődése közötti szükséges egyensúly. Ilyen körülmények között a hiperlinkek³ az internet egyik alapvető elemét jelentik, amelyek egyfelől nélkülözhetetlenek az internetes oldalakon vagy weboldalakon való böngészéshez, másfelől viszont a szerzői jogok megsértését is lehetővé tehetik.

2. A Bíróság, amely számos alkalommal hozott határozatot a nyilvánossághoz közvetítés fogalmával kapcsolatban,⁴ nemrég egy meghatározó jelentőségű ítéletet⁵ hozott annak tisztázására, hogy megvalósul-e a 2001/29 irányelv értelmében vett nyilvánossághoz közvetítés egy olyan egyéb internetes oldalakra vagy helyekre mutató hiperlink elhelyezésével, amelyeken a jogosultak engedélye nélkül feltöltött olyan digitális tartalmak⁶ jelennek meg, amelyekhez a felhasználó a hiperlinkre történő egyetlen kattintással elér.

1 — Eredeti nyelv: spanyol.

2 — Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.).

3 — A „hiperkapcsolat” vagy „hiperkötélék” kifejezéseket a kapcsolat és a kötelék szinonimájaként alkalmazzák. A programozás és az elektronikus dokumentumok nyelvezete keretében mindkettő a különböző információszegelemek között létrejövő kapcsolatra vonatkozik, oly módon, hogy aktiválásukkal összekapcsolja a csomópontokat, illetve szövegblokkokat, képeket, hangokat vagy videókat.

4 — A weboldalakon elérhető művek esetén a nyilvános közvetítés linkeiről és fogalmáról lásd különösen: 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet (C-466/12, EU:C:2014:76). A 2014. október 21-i BestWater International végzés (C-348/13, EU:C:2014:2315) az említett ítélet érveit alkalmazza az úgynevezett *framing* technika tekintetében, ezért a linke kattintva a felhasználókat egy olyan harmadik oldalra irányítják át, amelyen megjelenik a mű és azt a benyomást kelti, hogy az oldal tartalmának részét képezi.

5 — 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet (C-160/15, a továbbiakban: GS Media ítélet, EU:C:2016:644).

6 — Bár e területre vonatkozó hatályos szövegekben a „művek” kifejezést használják, megkülönböztetés nélkül alkalmazom a „digitális tartalmak” kifejezést, ebben az összefüggésben mind a két kifejezéssel a szerzői jog védelme alatt álló művekre, tartalmakra hivatkozom.

3. A Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság, Hollandia) által a jelen előzetes döntéshozatali eljárásban előterjesztett első és második kérdés részben megegyezik a 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet alapjául szolgáló kérdésekkel. A holland bíróság, amelynek tudomása volt arról, hogy az említett ügy a Bíróság előtt folyamatban van, mérlegelte az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztését az első ügy elbírálásáig. Mégis úgy döntött, hogy a GS Media ítélet meghozatala előtt a Bírósághoz fordul, mert – a szavaival élve⁷ – van néhány különbség a két ügy között: a legkiemelkedőbb különbség, hogy „a jelen ügyben nem saját weboldalon helyeztek el hiperlinkeket, hanem J. F. Wullems médialejátszóra telepített hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket [...]”.

4. Ha a javaslatom szerint a GS Media ítélet kiterjeszthető a jelen ügyre, elegendő az ügyben hivatkozott ítélkezési gyakorlatot alkalmazni és ezt követően megvizsgálni, hogy akkor is fennáll-e a nyilvánossághoz közvetítés, ha egyfajta olyan (kiegészítőkkal vagy *add-on*-okkal rendelkező) szoftverváltozatot tartalmazó multimédia-lejátszó forgalmazásáról van szó, amellyel a szerzői jog jogosultjának hozzájárulása nélkül digitális tartalmakat terjesztő weboldalak felé irányítják tovább a végső felhasználót.

5. Az alapügyben eljáró bíróság ezenkívül kifejezte egyéb kétségeit (harmadik és negyedik kérdés), amelyek nem annyira a műszaki eszközre vagy többszöröző berendezésre vonatkoznak, mint inkább a szerzői jog védelmére – és az ezzel ellentétes magatartás jogellenességére –, ha a végső fogyasztó megszakítás nélküli adatfolyamban (*streaming*)⁸ és a jogosult engedélye nélkül kap olyan védelem alatt álló digitális tartalmakat, amelyeket egy hiperlinken keresztül ér el.

I – Jogi háttér A 2001/29 irányelv

6. A tagállamok jogrendjeinek a szellemi tulajdon terén való közelítése alapvetően a 93/98/EGK irányelv⁹ útján valósult meg, amelyet a későbbiekben módosítottak, illetve amelyet a korábbi irányelveket kodifikáló 2006/116/EK irányelv¹⁰ hatályon kívül helyezett. Az egyik módosítás célja a szerzői és szomszédos jogok védelmének szabályozása az úgynevezett információs társadalomban a 2001/29 irányelv útján.

7. A (23) preambulumbekkezdés értelmében:

„Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánosságához közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.”

8. A (27) preambulumbekkezdés így szól:

„A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.”

7 — Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés 6.14. pontja.

8 — A digitális tartalmak, általában hanganyag vagy képanyag formájában, megszakítás nélküli adatfolyam vagy streaming útján való hozzáférhetőségéről (azaz a különböző berendezések tárolóhelyére történő felvétel vagy átmásolás nélkül, csak az adatok ideiglenes rögzítése [*buffering*] útján) szólt a 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet (C-607/11, EU:C:2013:147).

9 — A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejének összehangolásáról szóló, 1993. október 29-i 93/98/EGK tanácsi irányelv (HL L 290., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 141. o.).

10 — A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló, 2006. december 12-i 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 372., 12. o.).

9. A (31) preambulumbekzdés szerint:

„Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak jogai és érdekei között. A jogok tekintetében a tagállamok által megállapított kivételeket és korlátozásokat az új elektronikus környezet fényében felül kell vizsgálni. [...]”

10. A (33) preambulumbekzdés így szól:

„A kizárólagos többszörözési jog alóli kivételként lehetővé kell tenni egyes – járulékos vagy közbenső [helyesen: közbenső vagy járulékos] többszörözésnek minősülő – időleges többszörözési cselekményeket, amelyek valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék a harmadik személyek között hálózaton, köztes szolgáltató által végzett átvitelt, vagy valamely mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználását. Ezek a többszörözési cselekmények nem bírhatnak önálló gazdasági jelentőséggel. Ez a kivétel olyan cselekmények esetében is megengedhető e feltételek teljesülése esetén, amelyek a böngészést (»browsing«), illetve a hozzáférés gyorsítására szolgáló tárolóban való rögzítését (»caching«) teszik lehetővé, beleértve az átviteli rendszerek hatékony működését szolgáló cselekményeket is, amennyiben a közvetítő szolgáltató az információt módosítja [helyesen: nem módosítja] és nem zavarja meg az információ felhasználásával kapcsolatos adatok kinyerésére szolgáló, széleskörűen elismert és alkalmazott technológia jogszerű használatát. A felhasználás jogszerűnek minősül, ha azt a jogosult engedélyezi, illetve jogszabály megengedi.”

11. A „Többszörözési jog” címet viselő 2. cikk előírja:

„A tagállamok biztosítják közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

a) a szerzők számára műveik tekintetében;

[...]”.

12. Az irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikke (1) bekezdése megállapítja:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.”

13. A többszörözési jog, nyilvánossághoz közvetítéshez való jog és a terjesztési jog alóli „Kivételek és korlátozások” szabályozásának keretében az 5. cikk (1) és (5) bekezdésének szövege a következő:

„(1) Az olyan, 2. cikkben említett időleges többszörözési cselekmények, amelyek járulékos vagy közbenső [helyesen: közbenső vagy járulékos] jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény:

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét, vagy

b) jogszerű használatát,

valamint amelynek nincs független gazdasági jelentősége, kivételt képezzenek a 2. cikkben előírt többszörözési jog alól.

[...]

(5) Az (1), (2), (3) és (4) bekezdésben foglalt kivételek és korlátozások kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit.”

II – A jogvita alapját képező tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14. A Stichting Brein szerzői jogok és más szomszédos jogok védelmét ellátó alapítvány. Alapítói között találhatók audiovizuális adathordozó-gyártók és -importőrök, filmgyártók, filmforgalmazók, multimédia-előállítók és kiadók szövetségei.

15. Jack Frederik Wullems „*filmspeler*” (filmlejátszó) néven több weboldalon (köztük a www.filmspeler.nl című saját weboldalán) kínálta egy multimédia-lejátszó különböző modelljeit.¹¹ A készülék egyrészt valamely képforrás vagy hangjelek, másrészt a televíziókészülék közötti kapcsolatot létrehozó eszközként működik. A modellek közötti különbségek műszaki jellegűek, de működési módjuk lényegében azonos: ha a filmlejátszót egyrészt internethez, és másrészt felhasználó készülékéhez (például, televíziókészülékhez) csatlakoztatják, akkor ez a készülék megszakítás nélküli adatfolyam vagy valós idejű adatátvitel („streaming”) útján le tudja játszani a valamely webportálról vagy weboldaltól származó képeket és hangokat.

16. A filmlejátszó hardvere különböző szállítóktól szerezhető be. J.F. Wullems az XBMC nyílt forráskódú szoftvert telepítette a készülékeire, amellyel egyszerűen alkalmazható grafikus felületen (*user interface* [felhasználói interfész]) menürendszeren keresztül fájlok állíthatók elő, és amelyet bárki felhasználhat. Kiegészítőkkel (*add-ons*) is bővítette, azaz harmadik felek által előállított és az interneten szabadon hozzáférhető egyedi szoftverfájlokkal, amelyek az XBMC szoftver felhasználói felületére illeszthetők.

17. A kiegészítők olyan hiperlinkeket tartalmaznak, amelyek kattintást követően harmadik felek által üzemeltetett streamingoldalakra visznek át, amely oldalakon néhány film, tévésorozat és (élő) sportverseny – a jogosultak engedélyével vagy anélkül – ingyenesen hozzáférhető. A hiperlinkekre kattintva a digitális tartalmak lejátszása automatikusan elindul.¹²

18. Tizennégy kiegészítőnél¹³ a linkek olyan filmekhez, sorozatokhoz és (élő) sportversenyekhez irányítanak, amelyek a többszörözési jog jogosultjainak engedélye *nélkül* hozzáférhetők. Ezzel szemben más kiegészítők olyan megszakítás nélküli adatfolyamot biztosító oldalakra mutatnak, amelyek digitális tartalmai a jogosultak engedélyével hozzáférhetők.¹⁴

11 — A modelleket az alábbi megjelölésekkel értékesítette: Filmspeler X5 fully loaded; Filmspeler Compleet (Raspberry pi); Minix Neo X7; Filmspeler X90 fully loaded és Turbo Sd/usb configuratie.

12 — Az elektronikai szaknyelvben tehát úgynevezett „mély összeköttetésnek” (*deep hyperlinks*) és nem egyszerűen a céloldal kezdőoldalához vezető összeköttetéseknek minősülnek.

13 — Ezek a következő kiegészítők: 1Channel, Glow movies HD, Go Movies, Icefilms, Mashup, Much Movies, Much Movies HD, Istream, Simply Movies, Simply Player, Yify Movies HD, Ororo.tv, Teledunet.com, valamint Go TV.

14 — Ilyenek a Youtube, Sports illustrated, uitzending gemist, Music video box, Vimeo, ESPN 3, RTLXL, SkyFM, valamint a Soundcloud.

19. J. F. Wullems nem befolyásolta vagy módosította a kiegészítőket, és a felhasználó önállóan is fel tudja telepíteni azt a médialejátszójára. J. F. Wullems a saját honlapján (www.filmspeler.nl) és harmadik felek internetes oldalain az alábbi dicsérő szlogenekkel hirdette termékeit:

- „– Ne fizessen többé filmekért, sorozatokért és sportközvetítésekért, reklám és várakozási idő nélkül közvetlenül elérhető (nincs előfizetési költség, plug & play). A Netflix már a múlté!
- Ingyen nézni filmeket, sorozatokat és sportközvetítéseket, anélkül hogy fizetni kellene? Ki ne szeretné ezt?!
- Nem kell többé moziba mennie optimalizált XBMC szoftverünknek köszönhetően. Filmek és sorozatok ingyen, HD-minőségben – nemrég a mozikban vetített filmekkel együtt – az XBMC-nek köszönhetően.”

20. A Stichting Brein 2014. május 22-én felszólította J. F. Wullemset a médialejátszók értékesítésének abbahagyására. 2014. július 1-jén a kérdést előterjesztő bíróság elé idézték, amelytől azt kérték, hogy rendelje el a készülékek forgalmazásának és azon hiperlinkek kínálásának abbahagyását, amelyek a felhasználók számára jogellenes hozzáférést biztosítanak a szerzői jog védelme alatt álló művekhez.

21. Az alperes alapítvány kérelme alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy J. F. Wullems a *filmspeler* lejátszó értékesítésével „nyilvánossághoz közvetítést” valósított meg, és ezzel megsértette az *Auteurswet* (a szerzői jogról szóló holland törvény) 1. és 12. cikkét, valamint a *Wet op de Naburige Rechten* (a szomszédos jogokról szóló törvény) 2., 6., 7a. és 8. cikkét.

22. A Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság) szerint a jogvitában hivatkozott nemzeti jogi rendelkezéseket a 2001/29 irányelv 3. cikkével összefüggésben kell értelmezni, amelyet azok a holland jogrendbe átültetnek. Mivel az alapeljárás felei eltérő álláspontot képviselnek a tekintetben, hogy J. F. Wullems célja a multimédia-lejátszó értékesítésével egy „új közönség” elérése, a Bíróság ítélezési gyakorlatának értelmében véve a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy sem a Svensson és társai ítélet,¹⁵ sem a BestWater International végzés¹⁶ nem szolgáltatnak elegendő információt a jogvita megoldásához. Véleménye szerint tehát észszerű kétség áll fenn azzal kapcsolatban, hogy a nyilvánossághoz közvetítés megvalósul-e, ha a művet korábban, de a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül tették közzé.

23. Másodsorban, a kérdést előterjesztő bíróság nem ért egyet J. F. Wullems azon érvével, amely szerint a szerzői jogi védelem alatt álló művek jogellenes forrásból történő, valós idejű adatátvitel útján való hallhatóvá tétele és megjelenítése a szerzői jogról szóló holland törvény 13a. cikke szerinti kivétel alá tartozik. Mivel e rendelkezést a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján kell értelmezni, a kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy a Bíróság még nem foglalt állást az irányelv 5. cikke szerinti „jogszerű felhasználás” követelményének jelentéséről.

24. E körülmények alapján, a Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszti a következő kérdéseket:

- „1) Úgy kell-e értelmezni a 2001/29/EK szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett »nyilvánossághoz közvetítés« valósul meg akkor, ha valamely személy olyan terméket (médialejátszót) értékesít, amelyre e személy olyan weboldalakra mutató

15 — 2014. február 13-i ítélet (C-466/12, EU:C:2014:76).

16 — 2014. október 21-i végzés (C-348/13, EU:C:2014:2315).

hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket telepített, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket, például filmeket, sorozatokat és élő adásokat tettek közvetlenül hozzáférhetővé a jogosultak engedélye nélkül?

2) Jelentőséggel bír-e ezzel összefüggésben, hogy:

- a szerzői jogi védelem alatt álló műveket korábban egyáltalán nem, vagy kizárólag előfizetés keretében hozták nyilvánosságra az interneten a jogosultak engedélyével?
- az olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmazó kiegészítők, amelyeken a jogosultak engedélye nélkül tettek közvetlenül hozzáférhetővé szerzői jogi védelem alatt álló műveket, szabadon hozzáférhető, és maguk a felhasználók is telepíthetik azokat a médialejátszóra?
- a weboldalak és ezzel az azokon – a jogosultak engedélye nélkül – hozzáférhetővé tett szerzői jogi védelem alatt álló művek a nyilvánosság által a médialejátszó nélkül is letölthetők?

- 3) Úgy kell-e értelmezni az [...] irányelv 5. cikkét, hogy nem az e rendelkezés (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett »jogszerű felhasználásról« van szó akkor, ha valamely végfelhasználó időleges másolatot készít harmadik fél olyan weboldaláról történő valós idejű átvitele útján [»streaming«] szerzett valamely szerzői jogi védelem alatt álló műről, amely weboldalon ezt a szerzői jogi védelem alatt álló művet a jogosult(ak) engedélye nélkül kínálja?
- 4) A harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A végfelhasználó által készített időleges másolat olyan weboldallal történő valós idejű átvitele útján szerzett valamely szerzői jogi védelem alatt álló műről, amelyen ezt a szerzői jogi védelem alatt álló művet a jogosult(ak) engedélye nélkül kínálják, ebben az esetben kiállja-e a [...] irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerinti »háromlépcsős teszt« próbáját?”

III – A Bíróság előtti eljárás és a felek érvei

A – Az eljárás

25. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat 2015. október 5-én érkezett meg a Bíróság Hivatalához.

26. A Bíróság alapokmánya 23. cikkének második bekezdésében megállapított határidőn belül az alapügy felei, a spanyol, a francia, az olasz és a portugál kormány, valamint az Európai Bizottság terjesztett elő írásbeli észrevételeket.

27. A 2016. szeptember 29-én tartott szóbeli tárgyaláson a Stichting Brein, J.F. Wullems, a spanyol kormány és az Európai Bizottság képviselői vettek részt.

B – Az érvek

1. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésről

28. A Stichting Brein, valamint a spanyol, francia, olasz és portugál kormány az első kérdésre igenlő választ javasol adni, és megállapítják, hogy a második kérdés három francia bekezdésében említett tényállási elemek nem relevánsak. Véleményük szerint a jelen ügyben a Bíróság ítélkezési gyakorlata által megkövetelt két együttes feltétel, azaz a „közvetítés cselekménye” és a „nyilvánosság”

teljesül.¹⁷

29. Mivel az ítélezési gyakorlat is megerősítette azt, hogy a „közvetítési cselekmény” fogalmát szélesen kell értelmezni,¹⁸ a Stichting Brein és az említett kormányok úgy vélik, hogy a *filmspeler* készülék a nyilvánosság számára történő „hozzáférhetővé tételt” eredményez, vagyis a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítési cselekmény” megvalósul. A Bíróság már kimondta, hogy egy weboldalon olyan védett művekre mutató kattintható linkek biztosítása, melyeket más weboldalon mindenféle korlátozás nélkül közzétettek, az előbbi oldal ügyfeleinek közvetlen hozzáférést kínál az említett művekhez,¹⁹ anélkül hogy meghatározó lenne, hogy az említett személyek éltek-e e lehetőséggel, vagy sem.²⁰

30. A Stichting Brein szerint nem releváns, hogy nem J. F. Wullems, hanem az egyedi szoftverfájlokat kínáló üzemeltető tette a nyilvánosság számára hozzáférhetővé a hiperlinkeket. A francia kormány két aspektust emel ki: a) a nyilvánosság, amelyhez eredetileg a védelem alatt álló műveket közvetítették, kizárólag a meghatározott programok sugárzására engedéllyel rendelkező televíziós csatornák előfizetőiből állt; és b) a vita tárgyát képező műveket tartalmazó weboldal különböző hozzáférési korlátozások védelme alatt állt, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül. Ezzel összefüggésben a spanyol kormány kiemeli, hogy figyelembe kell venni a jelenlegi és jövőbeni lehetséges felhasználókat.²¹

31. Az „új” közönséget illetően (azaz olyan közönség, amelyet a védelem alatt álló művek szerzői nem vettek figyelembe akkor, amikor az eredeti nyilvánossághoz közvetítést engedélyeztek),²² a Stichting Brein hangsúlyozza a jogosultak által hiperlink útján történő eredeti közvetítéshez adott engedély jelentőségét. A portugál kormány hozzáteszi, hogy amennyiben a cselekmény a védelem alatt álló műveknek az eredetitől eltérő, meghatározott műszaki eljárás útján történő hozzáférhetővé tételt jelenti, az ítélezési gyakorlat szerint nincs szükség az új közönség vizsgálatára, mivel minden egyes új közvetítést az érintett szerzőknek egyénileg és elkülönülten kell engedélyezniük.²³

32. J. F. Wullems és a Bizottság ezzel szemben úgy vélik, hogy a jelen ügyben nincs szó „közvetítési cselekményről”. J. F. Wullems védelmét arra összpontosítja, hogy a készülékek hiperlinkekkel rendelkező kiegészítőket nem tartalmaznak a végső fogyasztónak való értékesítésükkor. Ezenkívül – teszi hozzá – egy hiperlink önmagában nem minősül a nyilvánossághoz közvetítés cselekményének.

33. A Bizottság szerint a J. F. Wullems által forgalmazott *filmspeler* megfelel a (2001/29 irányelv (27) preambulumbekkezdésében foglalt) „tárgyi eszközök” fogalmának, amennyiben lehetővé tesz valamilyen közvetítést, de önmagában nem minősül annak. Ha egy program valamely berendezésre történő telepítése azt eredményezné, hogy a berendezés elveszítené e minőségét, a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekkezdése ténylegesen nem érvényesülne, mivel csak nagyon kevés ügyre lenne alkalmazható. Ha elfogadjuk az ezzel ellentétes álláspontot, a 2001/29 irányelv III. fejezetében foglalt rendelkezések értelmüket veszítik.

34. Végeredményben a Bizottság attól fél, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmának túlságosan tág értelmezése módosítja és veszélyezteti valamennyi érintett fél jogai és érdekei közötti egyensúlyt, amely a 2001/29 irányelv alapját képező általános célnak minősül.

17 — 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai (C-607/11, EU:C:2013:147), 21. és 31. pont.

18 — 2006. december 7-i SGAE-ítélet (C-306/05, EU:C:2006:764), 36. pontja; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet (C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631), 186. pontja.

19 — 2014. február 13-i Svensson és társai (C-466/12, EU:C:2014:76), 18. pont.

20 — Ugyanott, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat.

21 — 2006. december 7-i SGAE-ítélet (C-306/05, EU:C:2006:764), 37–39. pont.

22 — 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet (C-607/11, EU:C:2013:147), 37. pont; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet (C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631), 197. pont.

23 — Hivatkozással a 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítéletre (C-607/11, EU:C:2013:147), 22–26. és 39. pont.

2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdésről

35. A Stichting Brein és a spanyol, illetve francia kormány nem értenek egyet azzal, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke szerinti kivétel alkalmazható a szerzői jogi védelem alatt álló műnek, harmadik fél e művet kínáló weboldaláról megszakítás nélküli adatfolyam útján történő többszörözése tekintetében. Arra hivatkoznak, hogy az említett cikk (1) bekezdése kizárólag a közbenső vagy járulékos jellegű időleges többszörözésekre vonatkozik, amely jellegeket a filmspeler által nyújtott többszörözés nélkülözi, mivel nem képezi „olyan műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét, amelynek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegye egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználását”, ahogy azt az említett 5. cikk (1) bekezdése, különösen annak b) pontja előírja.

36. Ezenkívül az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre adandó válasz kapcsán a Stichting Brein és a spanyol kormány²⁴ arra figyelmeztetnek, hogy a Bíróság által a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti úgynevezett „magáncélú másolatra vonatkozó kivétel” értelmezése során kifejtett érvelés²⁵ alkalmazható a jogellenes forrásból származó megszakítás nélküli adatfolyamra vonatkozó engedély vonatkozásában. A jogellenes forrásból történő többszörözés e módszere a jogosultak engedélyének hiánya miatt nyilvánvalóan ellentétes a 2001/29 irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében és a Berni Egyezményben²⁶ előírt három együttesen fennálló feltétellel.

37. Ezzel összhangban kiemelik, hogy a jogellenes forrásból származó, megszakítás nélküli adatfolyam esetleges tömeges alkalmazása kizárja, hogy csak különös esetekben alkalmazzák, illetve emellett a védelem alatt álló művek rendes felhasználását fenyegeti, a szerzői jog és más szomszédos jogok jogosultjai jogos érdekeinek ebből fakadó sérelmével együtt.

38. J. F. Wullems csak arra kíván emlékeztetni, hogy a megszakítás nélküli adatfolyam közbenső vagy járulékos jellegű időleges cselekmény, amely valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezi. A portugál kormány és a Bizottság, akik csak másodlagosan hivatkoznak erre,²⁷ ugyanezen előfeltevésekből indulnak ki, és hozzáteszik, hogy (a védelem alatt álló műveknek) a vitatott módszerrel történő egyszerű átvétel(e) nem minősül az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogellenes használatnak. Azt állítják, hogy ezt azon ítélkezési gyakorlat is alátámasztja, amely szerint²⁸ a gyorsítótárban tárolt és a képernyőn készült másolatok eleget tesznek a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében, valamint a (5) bekezdésében foglalt feltételeknek.

39. A portugál kormány ragaszkodik ahhoz, hogy a megszakítás nélküli adatfolyam útján történő időleges többszörözési cselekmények semmilyen, a művek egyszerű átvételéből származó előnyt kiegészítő gazdasági előnyt nem eredményeznek. Végezetül azzal érvel, hogy ha a többszörözési cselekmények eleget tesznek a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek, akkor ugyanezen cikk (5) bekezdésében foglalt alkalmazási feltételeknek is megfelelnek, amely a Bíróság bizonyos ítélkezési gyakorlatából is következik.²⁹

24 — A francia kormány nem tett észrevételeket az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre vonatkozóan, amely a harmadik kérdéshez kapcsolódik, tekintettel az utóbbi kérdésnél javasolt megoldásra.

25 — 2014. április 10-i ACI Adam és társai (C-435/12, EU:C:2014:254), 37. és 39. pont.

26 — Az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló 1886. szeptember 9-i Berni Egyezmény Párizsban, az 1971. évi július hó 24. napján felülvizsgált szövege (Magyarországon kihirdette: az 1975. évi 4. tvr.)

27 — A Bizottság kétségbe vonja, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdésekre választ kell adni, mivel: a) nem a *filmspeler* értékesítésével kapcsolatban, hanem a megszakítás nélküli vagy streaming technológiával kapcsolatban terjesztették elő a kérdéseket; és b) nem a multimédia lejátszót értékesítő személy, hanem a végső felhasználó magatartására vonatkoznak.

28 — 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítélet (C-360/13, EU:C:2014:1195).

29 — 2012. január 17-i Infopaq International végzés (C-302/10, EU:C:2012:16), 57. pont; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet (C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631), 181. pont.

IV – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elemzése

A – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésről

40. Úgy vélem, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első két kérdést a szoros viszonyukra tekintettel együttesen kell vizsgálni. A két kérdésre adott választ jórészt olyan feltételek befolyásolják, amelyek a vita tárgyát a következőképpen határolják be: a) J. F. Wullems (nyereségszerzési céllal) értékesít olyan multimédia-lejátszókat, amelyekre olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket telepített, amelyek szabadon és ingyenesen kínálnak a szerzői jog által védett digitális tartalmakhoz való hozzáférést;³⁰ b) a szerzői jogok jogosultjai vagy nem engedélyezték a nyilvánossághoz közvetítést, vagy azt előfizetéssel hozzáférhető meghatározott oldalak tekintetében adták meg; c) a felhasználók önállóan megszerezhetik az azon weboldalakra vezető hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket (*add-ons*), amelyeken a szerzői jog jogosultjainak hozzájárulása nélkül szabad hozzáférést biztosítanak a védelem alatt álló művekhez; valamint d) e weboldalak anélkül is elérhetők az interneten, hogy J. F. Wullems által kínált médialejátszókra szükség lenne.

41. Bár megkísérlem bemutatni a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat fejlődését, amely rengeteg ítélet alapján alakult ki, számomra úgy tűnik, hogy nem kell megismételni a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, és két egyedi alkotóelemét, azaz valamely mű „közvetítésének cselekményét” és a „nyilvánosságot”, amely felé irányul. Inkább a Bíróság által a GS Media ítéletben adott pontosításokra kívánok hivatkozni, a korábbi ítéletekre történő utalással.³¹ A jog alkalmazására vonatkozó bizonyosság nem arra kötelezi a bíróságokat, hogy abszolút értelemben alkalmazzák a precedenshez kötöttség elvét, hanem óvatosságra inti azokat, hogy vegyék figyelembe egy adott jogi probléma kapcsán a higgadt megfontolást követően saját maguk által hozott döntéseket. Véleményem szerint így kell tenni a GS Media ítéletben meghatározott (vagy megerősített) ítélkezési gyakorlattal kapcsolatban, a hiperlinkek és a nyilvános közvetítés közötti kapcsolat tekintetében a 2001/29 irányelvvel összefüggésben.

42. Következésképpen észrevételeim kiindulópontjaként elfogadom azokat, amelyeket a Bíróság már lefektetett, tudniillik: a) „hozzáférhetővé tételnek” minősül a védett művekre mutató kattintható linkek biztosítása, amely magatartás „közvetítési cselekményt” mutat;³² b) e fogalom a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik, függetlenül az alkalmazott technikai eszköztől és eljárástól;³³ valamint c) az a megdönthető vélelem áll fenn, hogy az interneten jogellenesen (azaz a jogosultak engedélye nélkül) közzétett műre irányító hiperlink elhelyezése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést” eredményez, ha azt nyereségszerzési céllal teszik.

30 — E szabad és ingyenes hozzáférést más tartalmak tekintetében is felkínálják, amelyek nyilvános terjesztését az eredetileg közvetítő személy szintén nem engedélyezte, de nem rendelkeznek szigorú értelemben vett szerzői jogi védelemmel. Ez a helyzet például bizonyos sportesemények élő közvetítése esetén, amelyek nem rendelkeznek a 2001/29 irányelv értelmében vett eredeti művek jellegével (bár bizonyos televíziós műsorszolgáltatóknak engedélyek útján biztosított többszörözési jogok más szabályok szerinti védelme alatt állhatnak). A Bíróság e tekintetben már megállapította a 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítéletben (C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 98. pont), hogy „a sportesemények nem tekinthetők a szerzői jogi irányelv értelmében műnek minősíthető szellemi alkotásoknak”.

31 — A GS Media ítélet, különösen a 32. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat. Az ítélethozatalt követően logikusan és szokásosan kezdenek megjelenni – hol bíráló, hol dicsérő – értékelések a szakirodalomban. Lásd például: Az ítélet meghozatalának időpontjához legközelebb álló értékelések közül, az *European Law Blog*, 2016. szeptember 20-i, *Saving the Internet or linking limbo? CJEU clarifies legality of hyperlinking* (C-160/15, *Gs Media kontra Sanoma*) című bevezetője; vagy az *International Association for the Protection of Intellectual Property* (AIPPI) által, a *The CJEU case law on hyperlinking* című 47. világkongresszus 2016. szeptember 20-i teljes ülésén tartott vita és a *Linking and making available on the Internet* témával foglalkozó munkacsoport előzetes jelentése.

32 — 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet (C-466/12, EU:C:2014:76), 20. pont. Ez ügyben végül elvetették azt, hogy „új” közönséghez történő közvetítésről volt szó, mert az eredeti közvetítésben megcélzott közönség az általános értelemben vett internethasználók köre volt, mivel a linkek olyan védelem alatt álló művekre irányultak, amelyeket minden korlátozás nélkül másik internetes oldalon közzétettek (18., 25. és 26. pont).

33 — 2016. május 31-i Reha Training ítélet (C-117/15, EU:C:2016:379), 38. pont.

43. Ezzel összhangban emlékeztetnem kell arra, hogy a Bíróság szerint a védelem alatt álló mű nyilvánosságához közvetítésének fogalma vagy azt követeli meg, hogy az addig alkalmazott műszaki eljárástól eltérő különös eljárással végezzék azt, vagy ennek hiányában egy „új közönség” számára terjesszék, és ilyennek tekintendő az a nyilvánosság, amelyet a szerzői jog jogosultjai nem vettek figyelembe, amikor az eredeti (korlátozott) terjesztést engedélyezték.³⁴

44. Ha a jogvita tényállását az imént felsorolt előzmények alapján vizsgáljuk, könnyen levonható az a következtetés, hogy a tényállásra a GS Media ítéletben a hiperlinkek és a nyilvánossághoz közvetítés fogalma közötti kapcsolatra vonatkozóan kifejtett ítélkezési gyakorlatot kell alkalmazni, amely nagyrészt meghatározza az előzetes döntéshozatalra előterjesztett két kérdésre adandó válasz jellegét.

45. Ugyanis, amint azt előrebocsátottam, J.F. Wullems az XBMC szoftver felhasználói felületére telepítette az olyan weboldalakra irányító hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket (*add-ons*), amelyek szabad hozzáférést biztosítanak a szerzői jog által védett művekhez. J. F. Wullems a link szolgáltatásán kívül azt is tudta – vagy tudnia kellett –, hogy ezek közül 14 kiegészítő olyan digitális tartalmak felé irányuló kapcsolatot tartalmaz, amelyet a szerzői jog jogosultjainak engedélye nélkül vagy olyan feltételhez kötött engedélyek alapján tölthettek fel az internetre, hogy csak bizonyos személyek férhetnek hozzá előfizetéssel, megrendeléssel vagy igénybevétel alapján fizetendő műsorszolgáltatás egyéb módjaival. Magától értetődik, hogy J.F. Wullems nyereségszerzési céllal járt el azáltal, hogy multimédia-lejátszóit értékesítette.

46. A vita tehát annak jelentőségére összpontosul, hogy a GS Media-ügyből hiányzó kiegészítő tényező fennállására van szükség, amelyre J.F. Wullems és a Bizottság is hivatkozott az észrevételeiben annak kiemelésével, hogy az ügy a multimédia-lejátszók értékesítéséről szól, és nem pedig hiperlinkek szolgáltatásáról. Egyesek szerint az értékesítés és a hiperlinkek valamilyen weboldalra történő telepítése nem összehasonlítható jelenségek, és bár a nyilvánossághoz közvetítés fogalma tágan értelmezhető, nem terjedhet korlátlanul, egészen addig, hogy a multimédia-lejátszókat is felölelje.³⁵

47. A tárgyaláson J.F. Wullems és a Bizottság hangsúlyozta az előbbi beavatkozásának „nem meghatározó” jellegét, aki mindössze arra szorítkozott, hogy „egyszerűbbé tegye” a közönség számára a más weboldalakról letölthető tartalmak elérését. A *filmspeeler* tehát nem „lényeges” abban folyamatban, amely a védelem alatt álló tartalom jogellenes elérhetőségét biztosító weboldaltól a végső felhasználóig vezet. Ez alapján J.F. Wullems készülékének értékesítése nem közvetlen, hanem közvetett hozzáférést nyújt az említett tartalmakhoz, ezáltal a közte és a védelem alatt álló művek nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele közötti összekötő kapocs vagy vonal nagyon halvány, amely azonban egy szélesebb sugárzási lánc részét képezi.

34 — 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet (C-466/12, EU:C:2014:76) 31. pontja szerint „[...] abban az esetben, ha a kattintható link lehetővé teszi a linket tartalmazó weboldal felhasználói számára a védett műveket magában foglaló weboldal által alkalmazott műszaki intézkedés megkerülését, annak érdekében, hogy a hozzáférést csupán az előfizetőikre korlátozzák, és ekképpen olyan beavatkozást jelent, mely nélkül az említett felhasználók nem érhetnék el a közvetített műveket, e felhasználók összességét új nyilvánosságnak kell tekinteni, amelyet a szerzői jog jogosultjai az eredeti közvetítés engedélyezésekor nem vettek figyelembe, és ennek folytán a jogosultak engedélye szükséges az ilyen nyilvánossághoz közvetítéshez”. Ugyanezen elgondolást mélyebben vizsgálja a 2014. október 21-i BestWater International végzés (C-348/13, EU:C:2014:2315), 14. pont. Döntő jelentőséggel az bír, hogy a nyilvánosságot alkotó személyek hozzáférhessenek a digitális tartalomhoz, nem pedig az, hogy e személyek tényleg kihasználják a lehetőséget, amint arra a 2006. december 7-i SGAE-ítélet figyelmeztet (C-306/05, EU:C:2006:764), 43. pont.

35 — A Bizottság felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a jelen ügy éppen a *filmspeler* multimédia lejátszó „értékesítéséről” szól, amely a véleménye szerint megfelel a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekzdése által hivatkozott „tárgyi eszköz” fogalmának. Azt állítja, hogy a *filmspeler* lehetővé teszi a közvetítést, de nem azonos azzal.

48. J. F. Wullems és a Bizottság álláspontja elsőre lenyűgözőnek bizonyul. Az adásvétel, mint valamely multimédiás eszköznek a megfizetett ár ellenében történő átadására vonatkozó szerződés, „semlegesnek” tűnik, azaz nem áll közvetlen kapcsolatban a védelem alatt álló művek átvitelével. A Bizottság emellett azt állítja, hogy valamilyen határt kell szabni a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma terjedelmének.³⁶

49. Ez az álláspont azonban valójában és véleményem szerint túlságosan leegyszerűsítő. A *filmspeler* forgalmazása túlmutat valamely műszaki kiegészítő eszköz egyszerű értékesítésén, amely a Bizottság szerint „a közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök” fogalmába tartozhat, amelynek „rendelkezésre bocsátása [...] önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek”³⁷.

50. J. F. Wullems ugyanis a készülékekben egymástól elválaszthatatlanul kínálja a *hardvert* és a *szoftvert*, amelyek ahhoz szükségesek és közvetlenül ahhoz vezetnek,³⁸ hogy a vásárlók a szerzői jogok védelem alatt álló művekhez a jogosultak hozzájárulása nélkül interneten hozzáférhessenek. A hozzáférés azonnali lehetővé tétele a közönség meghatározatlan számú tagja számára a J. F. Wullems szolgáltatására vonatkozó hozzáadott érték részét képezi, ezért kapja a megfizetett árat – vagy legalábbis annak egy jelentős részét – a médialejátszók átadása ellenében.

51. Úgy vélem, hogy nincs jelentős különbség a védelem alatt álló művekre mutató hiperlinkek valamely weboldalon történő elhelyezése,³⁹ és a jelen üggyhöz hasonlóan, e hiperlinkek éppen internetes alkalmazásra tervezett multimédia-lejátszókon történő elhelyezése között (konkrétan ahhoz, hogy a felhasználók ezzel nehézségek nélkül, közvetlenül és azonnal elérjenek olyan digitális tartalmakat, amelyekhez a hozzáférést szerzőik nem engedélyezik). Az ilyen védett tartalmakhoz irányító linkek biztosítása, a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel olyan közös jellemzője a két magatartásnak, amelynek látszólag járulékos és kiegészítő jellege nem rejtheti el azon minőségét, hogy tevékenységei arra irányulnak, hogy a hiperlink aktiválásával bárki igénybe vehesse a védelem alatt álló műveket.⁴⁰

52. A hiperlinkek, bármilyen módon vagy műszaki eljárással telepítik is azokat, arra szolgálnak, hogy harmadik felek számára lehetővé tegyék a hálózatra – a jelen ügyben, jogellenesen – „feltöltött” digitális tartalmakhoz való hozzáférést. A hiperlinkekkel megvalósuló nyilvánosságához közvetítés során fontos, hogy bővül azon lehetséges felhasználók elérhetőségének köre vagy sugara, akik számára, ismétlem, olyan működési módokat szolgáltatnak, amelyben korábban úgy választották ki a digitális tartalmak megjelenítését lehetővé tevő weboldalakat, hogy azért nem fizettek.

36 — A Bizottság, miután a tárgyaláson elismerte, hogy nem volt elégedett a 2014. február 13-i Svensson és társai ítélettel (C-466/12, EU:C:2014:76) és a GS Media ítélettel, az ítélkezési gyakorlat által kiváltott jogbizonytalanságra figyelmeztetett. Más szempontból, különböző vélemények azért bírálták a Bíróságot, mert e területen hozott ítéleteivel inkább jogot alkot, mint a meglévő jogot értelmezi. Nem értek egyet ez utóbbi bírálattal, mivel a Bíróság bizonytalan körvonalú jogi fogalom (nyilvános közvetítés) virtuális jellegének kiemelésére szorítkozik, amelyet addig nem kellett tenni meg, alkalmazását pedig néhány nagyon gyorsan változó olyan technológia fejlődéséhez igazítja, amellyel mindig megvalósul a szerzői jogi védelem alatt álló művek nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele.

37 — A 2001/29 irányelv (27) preambulumbekzdése.

38 — A védett művek megjelenítése és hallhatóvá tétele az internetoldalakra mutató hiperlinkekkel rendelkező kiegészítők telepítésének köszönhetően lehetséges, amelyet J. F. Wullems az XBMC szoftveren valósított meg. Az XBMC szoftver felhasználói felületére az ilyen oldalakra irányító kiegészítőkkal feltelepített menük által a *filmspeeler* használó tévénezők olyan internetezőkké válnak, akik meglátogathatják a weboldalakat.

39 — Amint az a 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet (C-466/12, EU:C:2014:76) és a GS Media ítélet, valamint a 2014. október 21-i BestWater International végzés (C-348/13, EU:C:2014:2315) alapját képező tényállásokban történt.

40 — Más szempontból J. F. Wullems magatartása, bár azzal teljes mértékben nem azonos, a 2006. december 7-i SGAE-ítélet által megoldott C-306/05 üggyhöz (EU:C:2006:764) közelít. A szálloda által a szobákban hozzáférhető televíziókészülékek útján közvetített jel a Bíróság szerint a 2001/29 irányelv alapján a nyilvánosságához való közvetítésnek minősül.

53. Az ítélezési gyakorlat szempontjából⁴¹ tehát J. F. Wullems elengedhetetlen szerepéről beszélhetünk a védelem alatt álló művek nyilvánosságához közvetítésében, amely beavatkozást szándékosan és az abban rejlő következmények teljes tudatában valósította meg. Ez tűnik ki különösen a termékét megjelenítő reklámok példáiból is.⁴²

54. Végeredményben a *filmspeler* nem tekinthető egyszerű műszaki eszköznek a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekkezdése értelmében véve, hanem a szerzői jog védelme alatt álló olyan művek nyilvános közvetítésének egy fajtája, amelyet korábban jogellenesen „töltöttek fel” az internetre. J. F. Wullems magatartása azzal, hogy nyereségszerzési céllal és a jogellenesség tudatában telepítette fel a készülékekre az említett művekre mutató hiperlinkeket, segít elkerülni a *filmspeler* vevőinek a jogszerű igénybevétel esetén követelt ellentételezést, azaz a jogosultakat illető díjazás megfizetését, amelyet rendszerint olyan módokon hajtanak végre, mint előfizetések, megrendelések vagy igénybevétel alapján történő egyéb fizetési módok.

55. Annak megállapítását követően, hogy a *filmspeler* az irányelv 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó nyilvánosságához közvetítést valósít meg,⁴³ tisztázni kell, hogy e közönség „újnak” tekinthető-e, abban az értelemben, ahogyan azt mostanáig értelmezték.

56. A Bíróság ítélezési gyakorlata szerint az „új közönség” feltétele csak *annak hiányában* merül fel, hogy a védelem alatt álló mű közvetítésére *az addig használt műszaki eljárástól eltérő, sajátos eljárás útján* kerül sor.⁴⁴ Bár e ténymegállapítás az alapügyben eljáró bíróság feladata, úgy tűnik, hogy a J. F. Wullems által alkalmazott műszaki eljárás semmilyen újító jelleget nem mutat, inkább már létező egyéb eljárásokat egészített ki. A vita egyszerű megoldásához tehát elfogadható, hogy a jelen ügyben nem sajátos és eltérő műszaki eljárásról van szó az ítélezési gyakorlat értelmében véve, amely annak vizsgálatához vezet, hogy a *filmspeler* lehetséges vevői „új közönségnek” minősülhetnek-e.

57. Az iratokból kitűnik, és a francia kormánynak is igaza van abban, hogy hangsúlyt fektet arra, hogy a védelem alatt álló művek nem rendelkeztek a jogosultak által az interneten való terjesztésre adott engedéllyel, vagy az engedélyt kizárólag előfizetéssel hozzáférhető oldalaknak adták meg, azaz korlátozott hozzáféréssel. Következésképpen a J. F. Wullems által értékesített multimédia-lejátszó a szerzők által várthoz képest bővíti a felhasználói kört, mivel kapcsolódást biztosít mind az említett digitális tartalmakat engedély nélkül az interneten terjesztő oldalakhoz, mind a védett műveket tartalmazó és csak igénybevétel esetén fizető felhasználók számára biztosított oldalakhoz.

58. Ezenkívül, azon eshetőség ellenére, hogy a kiegészítők a piacon, maguk a hiperlinkek pedig az interneten ingyenesen is fellelhetők, a *filmspeler* tagadhatatlan előnnyel rendelkezik a közönség e nem lebecsülendő szegmense tekintetében, amely internetezőként nem kifejezetten jártas a filmek, televíziós sorozatok és többek között egyéb digitális tartalmak megtekintését szolgáló illegális oldalak felfedezésében. A közönség e szegmense valószínűleg a menü könnyű kezelhetőségét részesíti előnyben, amelyet a *filmspeler* rögtön a képernyőn megjelenít, az említett tartalmakat kínáló weboldalak olykor sokáig tartó keresgélésével szemben.

41 — GS Media ítélet, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat.

42 — Lásd a jelen indítvány 19. pontját.

43 — GS Media ítélet, 51. pont.

44 — 2014. október 21-i BestWater International ítélet (C-348/13, EU:C:2014:2315), 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat.

59. Mindenesetre a J. F. Wullems által szolgáltatott védett műveket olyan nyilvánosság számára közvetítik, amelyet a szerzői jog jogosultjai nem vettek figyelembe, amikor engedélyezték a megtekintést, vagy csak egy fizetős körön belül tették ezt meg, ez alapján fennáll az „új közönség” feltétele.⁴⁵

60. A Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság) által előzetes döntéshozatal céljából előterjesztett első két kérdésre azt a választ javaslom adni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül az olyan (multimédia-)lejátszó értékesítése, amelyre az eladó olyan, védelem alatt álló művekhez való közvetlen hozzáférést biztosító hiperlinkeket telepített, mint például filmek, sorozatok és élő közvetítések, amelyeket a szerzői jog jogosultjának engedélye nélkül tettek hozzáférhetővé más internetes oldalakon.

B – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdésről

61. A kérdést előterjesztő bíróság mind a két kérdésben hangot ad azzal kapcsolatos kétségének, hogy – amint azt előrebozsítottam – azok nem a multimédia-készülékre, hanem arra vonatkoznak, hogy azon végső felhasználó magatartása, aki a készülékkel „időleges másolatot készít harmadik fél olyan weboldalaról, megszakítás nélküli adatfolyam útján szerzett valamely szerzői jogi védelem alatt álló műről, amely weboldalon ezt a szerzői jogi védelem alatt álló művet a jogosult(ak) engedélye nélkül kínálja”, összegyeztethető-e a 2001/29 irányelvvel. Konkrétan azt kívánja megtudni, hogy az ilyen jellegű magatartás a szóban forgó irányelv 5. cikke (1) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozhat-e.

62. Az ilyen megfogalmazásban előterjesztett két kérdéssel kapcsolatban elfogadhatatlansági kifogások merültek fel, mivel úgy tűnik, hogy túllépik a Stichting Brein és J. F. Wullems közötti jogvita kereteit. Az alapügyben eljáró bíróság magyarázata után azonban e kifogásokat el kell utasítani, mivel az alapeljárásban a Stichting Brein egyik kérelme arra irányult, hogy J. F. Wullemst megtevesztő reklám és tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt marasztalják el, mert hirdetéseiben, az eladásokat növelő reklámokban azt állította, hogy a jogellenes forrásból származó művek megszakítás nélküli, adatfolyam útján történő egyszerű többszörözése jogszerűnek minősül (eltérően attól, hogy mi történik e művek letöltése esetén). Ez alapján e konkrét kérelem elbírálása érdekében a kérdést előterjesztő bíróságnak szüksége van a Bíróság által adandó, a 2001/29 irányelv 5. cikkének értelmezésével kapcsolatos válaszra.

63. A továbbiakban kifejtésre kerülő megállapításokat úgy kell tekinteni, hogy azok a felperes imént ismertetett kérelmének keretében az alapjogvita tényállására és a 2001/29 irányelv 5. cikkének alkalmazására vonatkoznak.

1. A 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti kivételről

64. A többszörözési jog alóli kivételek csoportján belül a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése tartalmazza „az olyan [...] időleges többszörözési cselekményeket, amelyek járulékos vagy közbenső jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény [...] jogszerű felhasználását, [...]”. A kivétel a végső felhasználóra is vonatkozik, nemcsak az online szolgáltatókra vagy a közvetítőkre, ahogy azt a 2001/29 irányelv (33) preambulumbekkezdésének olvasata alapján gondolhatnánk.⁴⁶

45 — Pontosítani kell azonban, hogy kizárólag a „nyilvánossághoz közvetítés” Bíróság értelmezésében vett aspektusaival foglalkozik, azon terjesztéssel, amelyet a *filmseper* által kifejezetten olyan internetes oldalakra mutató 14 kiegészítőben foglalt hiperlinkek útján a végső felhasználó számára biztosít, ahol a védelem alatt álló művek a szerzői jog jogosultjának hozzájárulása nélkül, megszakítás nélküli adatfolyam útján letölthetők. Az említett jogosultak által engedélyezett filmekre, sorozatokra és sportversenyekre vonatkozó linkeket illetően, ha semmilyen korlátozás nem vonatkozik rájuk, azok szabadon hozzáférhetők és a 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet alkalmazandó rájuk (C-466/12, EU:C:2014:76), 25. és 26. pont.

46 — A 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítéletből (C-360/13, EU:C:2014:1195) hallgatólagosan erre lehet következtetni.

65. Nem tartom szükségesnek a jelen ügy szempontjából annak tisztázását, hogy a *filmspelers* hiperlinkjei által megszakítás nélküli adatfolyam útján elérhetővé tett valamely mű megjelenítése rendelkezik-e azokkal a „közbenső” és „járulékos” jellegre utaló vonásokkal, amelyekre a fent idézett jogszabályi szöveg utal.⁴⁷ A jogvita egyik vagy másik irányba való eldöntése néhány előzetes, jellegzetesen műszaki jellegű megállapítást igényel (a merevlemezen történő ideiglenes rögzítés, valamint a gyorsítótárban tárolt és képernyőn megjelenített másolatok megszerzése tekintetében),⁴⁸ amelynek vizsgálatával, úgy tűnik számomra, hogy nem szükséges időt töltenem,⁴⁹ mivel véleményem szerint a mentesítéshez szükséges fontos követelmények közül egy másik is hiányzik: a védelem alatt álló mű „jogszerű felhasználásának” lehetővé tétele.

66. Nem beszélhetünk ugyanis a védett művek „jogszerű felhasználásáról”, ha a végső felhasználó a jelen jogvita feltételei mellett fér hozzá a védett művekhez, azaz digitális tartalmakat illetően, azok közvetítését vagy megtiltják, vagy korlátozzák az adott szerzői jog azon jogosultjait, akik nem engedélyezték a nyilvánossághoz történő szabad közvetítést olyan weboldalon, amelyekre a *filmspelers* hiperlinkjei irányulnak.

67. Tehát nem egy általános érvényű értékítélet felállításáról van szó a *streaming* tekintetében, hanem a fent hivatkozott rendelkezés alapján azon felhasználó magatartásának értékeléséről, aki – a jelen ügy feltételei mellett – a védelem alatt álló filmeket és sorozatokat megjeleníti a képernyőjén az említett műszaki eljárással.

68. A telekommunikáció fejlődése (egyéb tényezők mellett a rendkívül gyors sebességű kapcsolódást biztosító optikai kábelhálózat terjedése) azt eredményezte, hogy az informatikai adathordozókra történő jogellenes letöltések jelenségét – amelyre nem olyan rég még annyi figyelmet fordítottak – lassan felváltotta, ha nem is pótolta, a digitális tartalmak megszakítás nélküli adatfolyam útján történő többszörözése, mígnem ez vált a leginkább keresetté. A fizetős platformokról kiindulva, *streaming* útján történő lejátszás nem okoz nagyobb problémákat a szellemi alkotások szemszögéből, illetve ilyen problémák nem is merülnek fel, ha a felhasználó nem korlátozott hozzáférésű digitális tartalmakat tekint meg vagy hallgat olyan weboldalokról, amelyek ingyenesen és jogszerűen kínálják a tartalmakat.

69. A nézőpont azonban változik, ha olyan weboldalokról van szó, amelyek az említett tartalmak kalóz változatait⁵⁰ teszi hozzáférhetővé a felhasználók számára. A Bíróság válasza a GS Media ítéletben azon személy felé irányul, aki a jogosult engedélye nélkül védett tartalmakra mutató hiperlinket tölt fel a hálóra. Az így eljáró személy magatartását, egyrészt a nyereségszerzés függvényében (ha ez helytálló, megdönthető vélelem áll fenn atekintetben, hogy e személynek tudomása van arról, hogy a mű jogellenes módon van a hálózaton), másrészt abból kiindulva kell értékelni, hogy nem tudta, illetve tőle elvárható módon nem tudhatta, hogy az interneten való közzétételhez nincs meg a szükséges engedély.⁵¹

47 — E tekintetben jelentőséggel bír, hogy az angol és német változatban a „transient” és a „flüchtig” szavak jelennek meg, amelyek egy a tovatűnő vagy múlt időszakot idéznek fel. A holland változat a „voorbijgaande” és a spanyol változat a „transitorio” kifejezést használja, amelyek a cselekmény múlt jellegével nagyobb összhangban vannak.

48 — A gyorsítótárban tárolt és képernyőn készült másolatok eleget tesznek a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) és (5) bekezdésében foglalt követelményeknek, a 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítélet szerint (C-360/13, EU:C:2014:1195), 26. és 27. pont.

49 — Az ilyen típusú többszörözés esetén, amelynél a fájlmásolatot felváltja az, hogy a letöltési adatfolyamatot a felhasználó merevlemezén ideiglenes rögzítik, a felhasználó a képi megjelenítéssel egyidejűleg „elfogyasztja” a terméket, amellyel elkerüli a fájlmásolatok lassú letöltéséből adódó problémákat. Megállapítható, hogy e többszörözés, bár nem rögzítik meghatározott informatikai adathordozón, és csak a képernyőn jelenik meg (például a tévéfilmek és televíziós sorozatok esetén), meglehetősen hosszú időtartamú ahhoz, hogy közbensőnek lehessen minősíteni. Ezzel összhangban, ha feltételelesen elfogadjuk a megszakítás nélküli adatfolyam útján történő többszörözés közbenső jellegét, vitatható, hogy a „műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezi-e”, amely a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt mentesség másik elkerülhetetlen feltétele.

50 — A „kalózkodás” és „kalóz” kifejezés ebben az összefüggésben nemcsak szuggesztív, hanem a szerzői jog jogi terminológiájában egyre természetesebben van jelen. A Bíróság úgy hivatkozott a 2014. április 10-i ACI Adam és társai ítéletben (C-435/12, EU:C:2014:254), 39. pont, a „kalóz művekre” (hamisított művekre), mint amelyek a 2001/29 irányelv szerint sérelmesek a szerzői jog által védett művek rendes felhasználására.

51 — Ezen álláspont igazolása figyelembe veszi, hogy nehéz azt bizonyítani, hogy azok az internetes oldalak, amelyekre a linkek vezetnek, hozzáférést biztosítanak-e a védelem alatt álló művekhez, és a szerzői jogi jogosultak engedélyezték-e az interneten történő közzétételét. Ez következik a GS Media ítélet 46., 47. és 48. pontjából.

70. Véleményem szerint, ha azon személy számára, aki nyereségszerzési cél nélkül telepíti a hiperlinket, a kulcstényezőt annak ismerete – legalábbis annak észszerű lehetősége – képezi, hogy a védelem alatt álló mű jogellenesen van a hálón, nehéz nem kiterjeszteni e követelményt arra a személyre, aki kizárólagosan használja a hiperlinket, szintén nyereségszerzési cél nélkül.⁵²

71. Úgy vélem azonban, hogy a szubjektív tényező alkalmasabb valamely személy felelősségének kizárására, mint az objektív jogellenesség megítélésére, és szükség esetén a magatartás minősítésére. A 2001/29 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelő értelmezéséhez nem szabad elfelejteni, hogy a (33) preambulumbekkezdés alapján objektív szempontból a jogszerűség inkább a szerzői jog jogosultjának vagy a hasznosító engedélyétől függ.⁵³ A végső felhasználó menthető tudatlansága és tájékozatlansága arról, hogy nincs engedély, kétségtelenül mentesíthetné a felelősség alól,⁵⁴ de nem szünteti meg – ismétlem, szigorúan objektív szempontból – a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése által hivatkozott „felhasználás” jogtalan jellegét.

72. Mivel az iratokból kitűnik, hogy J.F. Wullems által a *filmspelerre* telepített hiperlinkek által elérhetővé tett, védelem alatt álló művek nem rendelkeztek a szerzői jog jogosultjainak engedélyével, ideértve a 2001/29 irányelv 2. cikke szerinti többszörözési jogot is, a végső felhasználó által ilyen készülékkel megszakítás nélküli adatfolyam útján történő letöltés nem minősül az említett irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „jogszerű felhasználásnak”.

2. A 2001/29 irányelv 5. cikke (5) bekezdésének alkalmazásáról

73. Még ha J.F. Wullems *filmspeler* készülékének alkalmazása tisztán dialektikus szempontból a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti kivétel hatálya alá tartozhat is, át kell mennie az ugyanezen rendelkezés (5) bekezdésében foglalt teszten, amely tekintetében az alapeljárás bírósága az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdést megfogalmazza. Annak vizsgálatáról van tehát szó, hogy a jelen ügyben teljesülnek-e a szóban forgó irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében foglalt feltételek.⁵⁵

74. E rendelkezés megállapítja, hogy (többek között) az (1) bekezdésben foglalt kivétel az időleges többszörözés tekintetében kizárólag olyan különös esetekben alkalmazható, „amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit”.

75. Márpedig véleményem szerint a jelen ügyben a három közül egyik feltétel sem teljesül. Először is, a J.F. Wullems által értékesített készülék megszámlálhatatlan mennyiségű film, sorozat, sportesemény és másfajta műsorok letöltésére ad módot a többszörözési jog jogosultjainak hozzájárulása nélkül. Ezért, amint azt a Stichting Brein és spanyol kormány állítja, nem tartható fenn, hogy „különös esetekről” van szó, ahogy azt a szóban forgó szabály előírja.

52 — Amint az internetezők tudatosabban odafigyelnek a tartalmak alkotóit illető jogok tiszteletben tartására és ezzel egyidejűleg bővülnek az olyan platformokra vonatkozó ajánlatok, amelyek a tartalmakat az internetezők számára jogszerűen teszik hozzáférhetővé, nehezebb lesz a hiperlinkeken keresztül a kalózművek többszörözésének támogatása, a szerzői jog jogosultjai által adott engedély hiányára vonatkozó ismeretek hiányában.

53 — Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2000/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre tekintettel a Tanács által 2000. szeptember 28-án elfogadott 48/2000 sz. Közös Álláspont (HL 2000. C 344., 1. o.) indoklása így szól: „[...] A (33) preambulumbekkezdésben a Tanács hozzátette a »jogos felhasználás« kifejezés meghatározását [...]”. Kiemelés tőlem.

54 — A „végső fogyasztók által jóhiszeműen elkövetett cselekményekről” van szó a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (14) preambulumbekkezdése értelmében véve.

55 — A 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítélet (C-360/13, EU:C:2014:1195) 53. pontja szerint „[...] ahhoz, hogy a hivatkozott rendelkezésben [2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése] szereplő és a jelen ítélet előző pontjában értelmezett kivételre hivatkozni lehessen, még az szükséges, hogy ezek a másolatok eleget tegyenek [ugyanezen] irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében előírt feltételeknek [...]”.

76. Másodszor, műszaki szempontból az interneten böngésző és weboldalakat megtekintő személy magatartása nem tekinthető azonosnak azon személy magatartásával, aki *streaming* útján a védelem alatt álló filmekről, sorozatokról készít másolatot. A műszaki eljárásnak köszönhetően készülő közbenső másolat a művek rendes felhasználásának minősülhet, amely lehetővé teszi az internethasználó számára, hogy az érintett weboldal szerkesztője által végzett nyilvánossághoz közvetítésben részesüljön.⁵⁶ Ellenben, amennyiben az internethasználó védelem alatt álló oldalakat megszakítás nélküli adatfolyam útján tekint meg a képernyőjén, nem a mű rendes felhasználását végzi, amelyet a műszaki eljárás az internetes böngészéshez feltétlenül előír, hanem jogi szempontból „rendhagyó” jellegű cselekményt hajt végre, amely megfelel a felhasználó azon szándékos akaratának, hogy a digitális tartalmakat a *filmspeler* segítségével díjazás megfizetése nélkül vehesse igénybe.

77. Ilyen körülmények között, a 2001/29 irányelvvel ellentétes jogellenes forrásokból megkülönböztetés nélkül vagy általánosan elterjesztett, vagy a hozzáférési korlátokkal csalva végzett többszörözéseket elfogadni. E megállapítás érvényességének elfogadása a kalóz digitális tartalmak forgalmának elősegítését, és ezzel arányosan a szerzői jogok védelmének feladását, illetve a belső piac megfelelő működésének kárára a jogellenes forgalmazási módok ösztönzését jelentené.⁵⁷

78. Harmadszor, mivel az ügyiratok szerint a többszörözési jogot kizárólag olyan körök számára biztosították, amelyből a végső felhasználó előzetes fizetés alapján részesül (legyen az előfizetés, megrendelés, vagy egyéb hasonló mód), a megszakítás nélküli adatfolyam útján történő megszámlálhatatlan mennyiségű képmegjelenítés a szerzői jogok jogosultja számára díjazás nélkül, egyidejűleg az adott körben előfizetők mennyiségének csökkenésével jár, így „sérelmes[...] a védelem alatt álló művek rendes felhasználására”, a 2014. április 10-i ACI Adam és társai ítélet kifejezéseivel élve.⁵⁸

79. Ugyanis ideillenek a Bíróságnak az ACI Adam és társai ítéletben tett megállapításai, amelyekben a 2001/29 irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében foglalt feltételek értelmezése során fenntartotta, hogy „annak elismerése, hogy e többszörözésre sor kerülhet jogellenes forrásból, elősegíti a hamis, illetve hamisított művek terjesztését, szükségszerűen csökkentve ezáltal a védelem alatt álló művek értékesítési mennyiségét, illetve a védelem alatt álló művekkel kapcsolatos jogi ügyleteket, és ekképpen sérelmesek azok rendes felhasználására”⁵⁹. A *filmspeler* értékesítése tehát „a jogosult jogos érdekeibe” ütközik, amely jogosult nem engedélyezte műveinek szabad terjesztését.

80. Végeredményben úgy vélem, hogy a védelem alatt álló digitális tartalmak megszakítás nélküli adatfolyam útján, a szerzői jog jogosultjainak engedélye nélküli letöltése nem tesz eleget a 2001/29 irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében foglalt feltételeknek, mivel nem különös esetről van szó, sérelmes a mű rendes felhasználására, és indokolatlanul károsítja a jogosult jogos érdekeit.

81. Figyelembe véve az imént ismertetett feltételek együttes jellegét, amelyre a Bíróság hivatkozott,⁶⁰ a jelen ügyben a 2001/29 irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerinti hármas ellenkivétel alkalmazandó. Tehát nem lehet a többszörözési jog alóli mentességre hivatkozni.

56 — Ugyanott, 61. pont.

57 — 2014. április 10-i ACI Adam és társai ítélet (C-435/12, EU:C:2014:254), 35. és 36. pont.

58 — Ugyanott, 39. pont.

59 — Ugyanott.

60 — 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítélet (C-360/13, EU:C:2014:1195), 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

82. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdést tehát úgy javaslom megválaszolni, hogy az alapügy körülményei alapján a szerzői jog által védett műnek a megszakítás nélküli adatfolyam útján történő többszörözésére nem terjed ki a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti kivétel hatálya, mivel nem tartozik az említett rendelkezés b) pontja szerinti „jogszerű felhasználás” fogalmába, vagy legalábbis nem állja ki az említett irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerinti „háromlépcsős teszt” próbáját.

V – Véggövetkeztetések

83. A fent kifejtett érvek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság a Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság, Hollandia) által előterjesztett kérdéseket a következőképpen válaszolja meg:

„Az alapeljárás tárgyához hasonló audiovizuális multimédia-lejátszók értékesítése, amelyekre az eladó olyan internetes oldalakra mutató hiperlinkeket telepített, amelyeken keresztül a szerzői jog által védett műveket, mint például filmeket, sorozatokat és élő közvetítéseket, a szerzői jog jogosultjának engedélye nélkül, szabadon hozzáférhetővé téve kínálják,

- az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánosságához közvetítésnek” minősül, és
- nem tartozhat a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti kivétel hatálya alá, mivel nem felel meg az ugyanezen rendelkezés b) pontjában foglalt „jogszerű felhasználás” fogalmának, vagy legalábbis nem tartja tiszteletben az említett irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerinti alkalmazási feltételeket.”